

பிள்ளைத்தமிழ் காட்டும் வாழ்வியல் கூறுகள்

மீனாட்சி பாலகணேஷ் அ. *

அ மொழிகள் துறை, கற்பகம் உயர்கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-21, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Facets of life and society as depicted in Pillaitamizh literature

Meenakshi Balganesh a,*

^a Department of Languages, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-21, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
meenabalganesh@gmail.com

Received: 08-01-2021
Revised: 12-04-2021
Accepted: 15-04-2021
Published: 24-04-2021

ABSTRACT

Pillaitamizh is a unique, short literary work in Tamil which stands out amidst the multiple short literary formats in Tamil language. Gods, Goddesses, Kings, Queens, nobles or learned teachers are personified as small children and the poetical work is structured as ten stages of growth starting from the first month after birth to about ten to twelve years of age. This format of poetry not only depicts the various beauties and nuances of Tamil language but also reflects upon the way of family life, different aspects of scientific thoughts, religious and philosophical norms, formats of worship, the psychology of the mother and the child to name a few. Some of these features are highlighted in this article and the conclusion that this is a complete and unique poetic structure par excellence is arrived at.

Keywords: Pillaitamizh, Stages of child growth, Short literary forms in Tamil, Child psychology

முன்னுரை

தமிழிலக்கிய உலகில், தமிழ்மொழி பேசும் மக்களிடையே எழுந்த ஒவ்வொருவகை இலக்கியவகைக்கும் தனிப்பட்ட இடம் அமைந்துள்ளது. பிள்ளைத்தமிழ் எனும் சிற்றிலக்கியமானது 96வகைப் பிரபந்தங்களுக்கும் தலையாயது எனலாம். கடவுளரையோ, அரசரையோ, மானிடருள் சிறந்து உயர்ந்தவரையோ குழந்தையாக்கிப் பாடி அவர்களின் புகழைப் பேசுவது புலவர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்ட ஒருவகை இலக்கியம் ஆகும். ஆகவே ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் இன்றுவரை இயற்றப்பெற்றுள்ளன என அறிகின்றோம். இத்தகையதொரு சிற்றிலக்கிய வடிவு தனது சிறப்பினை, அழகியலை மட்டுமே அடிப்படையாக்கிக் கொண்டு அமையவில்லை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

ஆராய்ச்சி முறைகள்

வருங்கால சந்ததியினரான சிறுமக்களின் வளர்ச்சியிலும், வளர்ப்பிலும் பெரிதும் ஈடுபாடும் பொறுப்பும் நிறைந்ததொரு சமுதாயத்தை இவ்விலக்கியத்தில் காண்கிறோம்.

1. உளவியல் சிந்தனைகள்:

பெற்றோர் மக்களிடம் செலுத்தும் அன்பின் திறம், அவை தொடர்பான கூற்றுகள், பெற்றோர், மற்றும் வளரும் குழுவியின் உளவியல் எண்ணங்கள் ஆகியவற்றையும் இவ்விலக்கியங்களில் வெளிப்படையாகக் காணவியல்கின்றது. குழந்தையின் படிப்படியான வளர்ச்சி பற்றிய விளக்கங்கள் அவை பருவங்களெனத் தொகுக்கப்பட்ட பாங்கினை எடுத்தியம்புகின்றன.

2. தத்துவம், சமயம், பௌதிகம் சார்ந்த கருத்துக்கள்:

உலகியல், மானிட உளவியல், படைப்புத் தத்துவம், உலக உருவாக்கம், இடையறாது நிகழும் பிரபஞ்சத்தின் இயற்கைச் சுழற்சி, அதன் இறையுண்மை ஆகியன பல பாடல்களின் உட்கருத்தாக அமைந்து சிந்திக்க வைக்கின்றன.

3. மனித நாகரிகத்தின் பிரதிபலிப்பு

களவு, காதல், திருமணம், வீரம், கொடை, காக்கும் திறம், மேலும் மனித நாகரிகத்தின் பிரதிபலிப்பாக நம் வாழ்வில் காணும் பலவிதமான நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை இவ்விலக்கியத்தில் இயைந்திணைந்து இனிமைபொங்க இலங்கும் எழில் வேறெந்தச் சிற்றிலக்கிய வகையிலும் நாம் காணவியலாததாகும்.

4. அறிவியல் கூறுகள்:

மானிட வாழ்க்கை தொடர்பானவையும் காலத்திற்கேற்பக் கண்டறிந்தனவையுமான அறிவியல் கூறுகள் இவ்விலக்கியந்தோறும் ஆங்காங்கே விரவிக்கிடந்து இவை மானிட வாழ்வோடியைந்த போக்கினை விளக்கா நிற்கின்றன.

இவை தொடர்பான சில எடுத்துக்காட்டுகளை இக்கட்டுரையில் நாம் காணலாம்.

1. உளவியல் சிந்தனைகள்

தாயன்பின் சிகரமான கருத்துக்களை முதலில் காண்போம். சிறுகுழந்தைகளைத் தாலாட்டுப்பாடி உறங்கவைப்பது தாய்மார்களுக்கு ஒரு இனிய அனுபவம். நாவை அசைத்து, 'ருலுலுலு வாயீ,' என அவள் எழுப்பும் ஓசையே குழந்தைக்குத் தாலாட்டுப் போன்றது. அந்தப் பொருளற்ற ஒலியினைக் கேட்டவாறே மகவு கண்ணயர்ந்து விடுகின்றது.

குழந்தை உளவியல் வாயிலாகக் காணப்புகுந்தால், இவ்வொலி, அச்சிறு மகவிற்குத் தாயின் அருகாமையைக் காட்டி உறுதி செய்கின்றது எனவறியலாம். கர்ப்பவாசத்தை விட்டு இவ்வுலகிற்கு வந்து சில மாதங்களே ஆன மகவு, தாயின் கரங்களின் அரவணைப்பை, மடியில் கிடைக்கும் இளம் வெப்பத்தை அல்லும் பகலும் எதிர்நோக்குகின்றது. சில குழந்தைகள் தாயின் மடியை விட்டிறங்கினாலேயே அமைதியின்றி அழுவாரம்பிக்கும். அதனால்தான் கிராமப்புறங்களில், தாய் தன்னை அணைத்திருப்பதைப் போலவே குழந்தை உணரும் எனக்கருதி தாயின் பழைய புடைவையால், ஏணை எனும் தூளியைக் கட்டி அதில் மதலையைக் கண்வளர்த்துவார்கள்.

அதுபோன்றே தாயின் குரல் கேட்கும்போது, அவளை நேரிடையாகக் காணாவிடினும் தன்னருகே தான் அவளிருக்கிறாள் எனும் பாதுகாப்பு உணர்வில் குழந்தை அமைதிக்கொள்கின்றது. இதற்காகவே தாய்மார்கள் தாம் குழந்தையின் அருகாமையில் இருக்கிறோம் என உணர்த்தும் வண்ணம் பலவிதமான பாடல்களை இயற்றிப் பாட ஆரம்பித்தனர். தாமாக இன்னும் ஓடியாட இயலாத சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் தாயின் குரல் கேட்டு அவளுடைய அரவணைப்பை உணர்கின்றனர். தாயின் பாடல்களும் அவள் வாழ்வின் பிரதிபலிப்புகளாகவோ, தன் மகனிடம் அவள் எதிர்பார்க்கும் சிறப்புகளாகவோ, மற்றும் பல எண்ணக்கோவைகளாகவோ அமையும். தாலாட்டு என்பது தமிழிலும், உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் ஒரு தனி இலக்கியமாகவே வளர்ந்தது. குழந்தை பசியால் அழும்போதில் தாய்ப்பால் இயல்பாகவே அன்னையிடம் சுரப்பதைப்போல, குழந்தையை உறங்கவைக்கவும் தாய்மையின் வெளிப்பாடாகவே தாலாட்டுப் பாடல்கள் உருப்பெற்றன.

தமிழில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் என இருப்பினும், தமிழுக்கே உரிய தனிப்பெருமை வாய்ந்த பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் தாயர் தாலாட்டுப்பாடி மகவை உறங்கவைக்கும் தாலப்பருவம் மூன்றாவது பருவமாக அமைக்கப்பட்டு பத்துப்பாடல்களால் அழகுறப் பாடப்படுகிறது.

இவற்றில் தாய் குழந்தையை உறங்கும்படி வேண்டுவாள், அக்குழந்தை அவளுக்கு எத்துணை அருமை என விவரிப்பாள், அக்குழந்தையின் விளையாட்டுகளை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு மகிழ்வாள்; அவனோ அவளோ பெரியவர்களானதும் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் எனும் தனது உள்ளத்து ஆசைகளையும், கனவுகளையும் பற்றியும் பாடுவாள். இவை மானிடக் குழந்தைகட்குப் பொருந்தும். தெய்வக் குழவியாயிடின...?

அந்த தெய்வத்தின் திருவிளையாடல்களைக் கூறி அவற்றை இக்குழந்தைப் பருவத்தோடு பொருத்திப் பாடி மகிழ்வாள்; தெய்வம் செய்த செயற்கரிய செயல்களில் பெருமை கொள்வாள். இத்தகைய குழந்தை என்னுடையவள் என்று பூரித்து அன்பின் மிகுதியில், உணர்ச்சிப் பெருக்கில், பக்தியில், பாசத்தில் எல்லையில் நின்று களிப்பாள். குழந்தைக்காகவே பற்பல பாடல்களையும் இயற்றுவாள். இதனைத்தான் அடியார்களும், நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்த சான்றோர்களும் செய்தனர்.

அன்பின் மிகுதியால் தாங்கள் குழந்தையாகக் கொண்டாடும் தமது தெய்வங்களை செல்லமாகச் சினந்துகொண்டும், அதன் குறும்புகளால் பொய்யாகச் சலிப்படைந்தும், மகிமைகளால் சிலிர்ப்படைந்தும் பலவாறு ஏத்தினர்; போற்றினர்; பரவினர்.

கோவை கவியரசு நடேச கவுண்டர் அவர்கள் சீர்காழி திருநிலை நாயகியின்மீது சொல்நயம், பொருள்நயம், கற்பனைநயம், இன்னும் பல நயங்கள் மிகுந்த பாடல்களால் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் நூலினை இயற்றியருளியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு தாலப்பருவப் பாடல்:

குழந்தை உறங்கவில்லை; வாய் ஓயாது பேசிக்கொண்டும், கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டும், கண்மூடாது கிடக்கிறாள். தாய் பொய்யான சலிப்பு மீதூரக் கூறுகிறாள்:

"அம்மா குழந்தாய்! உன்னை வாக்குசாதூரியம் மிக்கவள் எனப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டோம். அதற்கேற்ப நீயும் இடைவிடாது பேசுகின்றாய்; மூகேசுவரி எனவும் ஏத்தினோம்; அதற்கேற்ப நீ சில பொழுதுகள் வாய்மூடி இருக்க வேண்டாமோ? தற்சமயம் சிறிதே கண் துயிலாயோ? நீரில் குதித்து நீந்தி விளையாடும் கயல்மீன் போன்ற கண்கள் கொண்ட மீனாட்சி எனப் பெருமைப்பட்டோம். நீயும் அதற்கேற்ப இரவும் பகலும் உறங்காது விழித்திருக்கிறாய்! (அன்னை மீனாட்சி குழந்தைகளாகிய நம்மைக் காக்கவேண்டி கண்களை மூடுவதில்லை). பதும விழியாள் என்றோம்; அதற்கேற்ப (தாமரை மலர் இரவில் குவிவது போல) நீயும் கண்மூடி உறங்க வேண்டாமோ? பாவை போன்ற பெண்ணே! வாய் திறந்து பேசிக் கொண்டே இராது, பட்டால் கட்டிய இந்த ஏணையில் உறங்குவாயாக! சண்பை நகர்த் தலைவியே! திருஞான சம்பந்தருக்குப் பாலமுதம் அளித்த தாயல்லவோ நீ! தாலோ தாலேலோ!" என உறங்க வைக்கிறாள் அன்னை.

மதுர வாகீ சுவரியென்றோம்

மலர்வாய் மழலை மொழியாயால்

மாமூ கேசு வரியாகி

மணியே சிறிதே துயிலாயோ

.....

பாவாய்! தூவாய் திறவாமல்

பட்டே ணையினி லுறங்குகவே

சதுர மறைசேர் சண்பைநகர்த்

தலைவீ தாலோ தாலேலோ!

தாயன்பும் அதன் தொடர்பான பெருமையும் பொய்க்கோபமும் சலிப்பும் கலந்துகாணும் இனிய பாடலிது (Natesa Gounder, 2012).

2. தத்துவம், சமயம், பௌதிகம் சார்ந்த கருத்துக்கள்

அடுத்ததாக, மக்கள் விளையாட்டு, பிரபஞ்சச் சுழற்சி, படைப்புத் தத்துவம், அணுச்சுழற்சி ஆகிய அனைத்துக் கூறுகளையும் தன்னிடத்தேகொண்டு விளங்கும் ஒரு பாடல் இன்றுவரை தன்னேரில்லாததும், குமரகுருபரரால் இயற்றப்பெற்றதுமான மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழில் உள்ளது.

ஆண்பால் பிள்ளைத் தமிழில் சிற்றில் பருவமும் அதன் தொடர்பான விளையாட்டும் கூறப்படும். பெண்குழந்தைகள் கட்டி விளையாடும் சிறுவீட்டை, ஆண்குழந்தைகள் சிதைத்து மகிழ்வார்கள். பெண் பிள்ளைகள் இதனால் அவர்களிடம், "சிற்றில் சிதையேலே," என வேண்டுவதாகப் பாடல்கள் இப்பருவத்தில் அமையும்.

குமரகுருபரனார் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழில், செங்கீரைப்பருவத்தில் சிற்றில் சிதைத்தல் நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகின்றது. ஆச்சரியமாக இருப்பினும், அழகு திகழ அமைந்துள்ள இப்பாடல், சிறு குழந்தைகளுக்கிடையேயான ஒரு விளையாட்டைப் பாடும் முகமாக, உலகியல், மானிட உளவியல், படைப்புத்தத்துவம், உலக உருவாக்கம் எனும் தொடர்ந்து நடக்கும் பிரபஞ்சத்தின் இயற்கைச்சுழற்சி எனும் செயல் முதலியனவற்றை உட்பொருளாகக் கொண்டு திகழ்கின்றது.

வளர்ந்து வரும் ஆண்குழந்தைகள் சிலர் முரட்டுத்தனமான விளையாட்டுகளை விளையாடுவர். மற்றக் குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் பொருள்களை உடைப்பது, அவர்கள் கட்டும் மணல் அல்லது சிறு மண்வீட்டைக் காலால் எற்றி உதைத்துச் சிதைப்பது, அவர்கள் பின்னலைப் பிடித்திழுத்து அவர்களைத் துன்புறுத்துவது என்பன இவற்றுள் சில.

உளவியல் வழக்காக இதைக் காணப்போயின், நாம் வாழும் மானிட சமுதாயத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே இவை நிகழ்கின்றன எனலாம். அன்னையர் சமைப்பது, வீட்டிற்குரிய பணிகளைச் செய்து நன்முறையில் பராமரிப்பது, குழந்தைகளைப் பேணுவது இவைபோன்றே சிறுமியரும் தாய்மாரின் அடிச்சுவட்டில் சிற்றில் இழைத்து மணல்சோறாக்கி, குழந்தைகளைப் பேணும் விளையாட்டை பாவைகளை வைத்து விளையாடுவர். சிறுவர்களும் தந்தை, அண்ணன் முதலானோர் உடல் வலிமை தேவைப்படும் செயல்களைச் செய்வது போலத் தாமும் செய்ய முயல்வர். இவையே, சிற்றில் சிதைத்தல், சிறுபறை முழக்குதல், சிறுதேர் உருட்டல், என்ற விளையாட்டுகளாகப் பரிணமித்தன எனலாம்.

உலகங்களையே சிறியவீடாக உருவாக்கி விளையாடும் சிறுமியாக மீனாட்சியன்னை உருவகிக்கப்படுகிறாள். அவள் பெருமையைப் பேசுமிடத்து, சிற்றில் சிதைத்தல் நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றுள்ளது. அன்னை உருவாக்கும் அழகிய சிற்றிலை சிதைக்கத் துணிந்தவன் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் நிறைந்த தலைவனான சிவபிரான்.

சிறுமி மீனாட்சி நெடிய சக்கரவாள மலையை எல்லா உலகங்களையும் வளைத்து நிற்கும் சுவராக அமைக்கிறாள். எட்டுத் திக்கிலும் எட்டு மலைகளை இந்தச் சுவர்களுக்குப் பொருத்தமான அடைசுவர்களாக நிறுத்துகிறாள். அடுத்து மேருமலை எனப்படும் தூணை நடுவில் நிலை நிறுத்துகின்றாள். ஆகாயமாகிய விண்ணின் உச்சியை மூடி, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய இரண்டு ஒளிவிளக்குகளைப் பொருத்தி விடுகிறாள். இவ்வாறு அத்துணை உலகங்களையும் சிற்றிலிழைப்பது போன்று படைத்தருளுகிறாள். முழுதும் எழுந்தெழுந்து மோதும் ஊழிக்கால வெள்ளத்தில் கழுவப்படும் புவனங்களே அவளுடைய பழைய பாத்திரம் பண்டங்கள்; அவற்றை வரிசையாக அடுக்கி வைத்து, புதுக்கூழான இனிய அமுதத்தைச் சமைக்கிறாள். இவ்வாறு பலமுறை தாயாகிய மீனாட்சி சலிப்பின்றிச் செய்து வருகிறாள்.

அவற்றை அழித்த வண்ணமாக இருக்கிறான் பித்தனான சிவபிரான். அவன் ஒரு முற்றவெளியான தில்லையில், சிதம்பரத்தில் திரிகின்றவன்; ஊமத்தம்பூவை அணிந்திருக்கும் பெரும் பித்தன்; அவன் அழித்ததுடன் நில்லாது மீனாட்சியின் முன் நின்று கூத்தாடுகின்றானாம்!

ஆனால் மீனாட்சி இவ்வாறெல்லாம் செய்யும் கூத்தனான சிவபிரானை வெறுக்காது, நாள்தோறும் மீண்டும்மீண்டும் அவற்றை எடுத்துப் பொறுமையாக வரிசையாக அடுக்கி, பெரிய பழைய அண்டத்தை மூடுகின்ற சிறுவீடு கட்டி விளையாடிய வண்ணம் இருக்கிறாளாம்! 'இவ்வாறு விளையாடுகின்ற ஒப்பற்ற இளமையுடன் கூடிய பச்சைப் பெண்பிள்ளையே! செங்கீரை ஆடி அருளே!' என வேண்டுகிறார் குமரகுருபரர்.

சுற்றுநெடு நேமிச் சுவர்க்குஇசைய எட்டுச்

சுவர்க்கால் நிறுத்திமேருத்

.....

எற்றுபுன லில்கழுவ புவனப்பழங்கலம்

எடுத்துஅடுக் கிப்புதுக்கூழ்

அழித்தழித்தோர்

முற்றவெளி யில்திரியும் மத்தப்பெரும்பித்தன்

முன்னின்று தொந்தமிடவும்

முனியாது வைகலும் எடுத்தடுக்கிப்பெரிய

மூதண்ட கூடமூடும்

சிறறில்விளை யாடும்ஒருபச்சிளம் பெண்பிள்ளை

.....

தாயான மீனாட்சி உலகத்தை ஆக்குதலையும், அவற்றைச் சிவபிரான் அடுத்தடுத்து அழித்தலையும் ஆகிய செய்கைகள் சிறுமியர் சிறறில் இழைத்தலும் சிறுவர்கள் அவற்றை அழித்தலும் ஆகிய செய்கைகளாக உருவகித்துக் கூறப்பட்டன (Kumaraguruparar, 1972). மானிடப்பெண்டிர் வீட்டிற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்வதுபோல, எல்லா உலகங்களையும் படைக்கும் பராசக்தியும் தன் கடமைகளாக இவற்றைச் செய்கின்றாள். அவற்றைத் திரும்பத்திரும்ப அழித்துத் திருவிளையாடல் புரிகிறான் சிவபெருமான். இவ்வாறு உலக உருவாக்கமும் அழிவும் மாறிமாறி வருவது சுட்டப்படுகிறது. ஆண்பால் பிள்ளைத்தமிழில் ஒரு தனிப்பருவமாகப் பாடப்பெறும் சிறறில்பருவமும், சில பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் அரிதாகப் பாடப்பட்ட சிறறில் பருவமும் இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இறைவனின் படைத்தல், காத்தல், கரத்தல், அழித்தல், அருளுதல் ஆகிய ஐந்தொழில்கள் ஓயாது நடைபெறுவதை தத்துவ விளக்கமாக இப்பாடல் அழகுறக் காட்டுகிறது. அதுவும் சிவபெருமான் தான் செய்யும் திருவருள் தொழில்களைத் தனது திருமேனியாக விளங்கும் சக்தி மூலமாகவே செய்தருள்கிறான் என்பது மறைபொருளாகவும் விளங்குகிறது எனக்கொள்ளலாம்.

எங்கும் திருமேனி எங்கும் சிவசத்தி

எங்கும் சிதம்பரம் எங்கும் திருநட்டம்

எங்கும் சிவமாய் இருத்தலால் எங்கெங்கும்

தங்கும் சிவனருள் தன் விளையாட்டே

எனத் திருமந்திரமும் இதனையே கூறுகிறது (Tirumoolar, 1994). சிவமும் சக்தியும் ஒன்றே; அந்த ஒன்றான இறையே சிவம், சக்தி என இரண்டாகப் பிரிந்து நிற்கின்றது. 'ஒன்றவன் தானே, இரண்டவன் இன்னருள்,' என்ற இன்னொரு திருமந்திரப் பாட்டின் மூலம் இதை அறிந்து கொள்ளலாம் (Tirumoolar,

1994). சக்தியின் வடிவில் இறைவன் திரும்பத் திரும்ப உலகங்களைப் படைத்துக் காக்கின்றான்; பின் மறைத்துச் சிறுவர்கள் சிற்றில் சிதைப்பது போல விளையாட்டாக அழிக்கின்றான். இச்சமயம் அவனது இயக்கம் நடனவடிவில் இருப்பதால், சக்தியான அன்னை அசைவற்று, சிவம் போல அந்த நடனத்தைக் கண்டவண்ணம் நிற்கிறாள். பின்பு அவன் அவள் முன்பு ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றான். அறிவியல் நோக்கில் கண்டால் இயற்கையின் இடையறாத அணுச்சுழற்சியே சிவபிரானின் தாண்டவம் என்பது புலப்படும்.

இவ்விதமாக சிவபிரான் ஆன்மாக்களைத் தன் திருவடிச் சம்பந்தப்படுத்திக் கலந்து நடமிடுகிறான்.

'மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்

பூணூற்ற மன்றுள் புரிசடைக் கூத்தனைச்

சேணூற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை

ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே' என்பது வேறொரு திருமந்திரம் (Tirumoolar, 1994).

ஆகவே, சிவபிரான் சிற்றில் சிதைப்பது என்ற சிறு விளையாட்டை பிரபஞ்சப் பெருநடனத் தத்துவத்துடன் பொதிந்து வைத்துள்ள பாடல் இது என்றே கருதலாம். பயிலுந்தொறும் புதுக் கருத்துக்களைச் சிந்தையில் ஊற்றெடுக்க வைக்கும் தெய்வப் பாடல்கள் இவை.

3. களவு, காதல், வீரம் சார்ந்த கருத்துக்கள்

களவும், காதலும், வீரமும் பண்டைக்காலந்தொட்டு தமிழர் வாழ்வில் பின்னிப்பிணைந்தவை. தமிழின் தனிப்பெருமை வாய்ந்த பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் இவை ஆங்காங்கே விரவி நிற்பதனைக் காணலாம். இவ்விலக்கியம் தமிழுக்கே உரிய ஐவகை நிலங்களின் செழிப்பையும் அழகையும் புகழ்ந்து இயற்றப்பட்ட பல பாடல்களை அனைத்துப் பருவங்களிலும் அவற்றினை இயற்றிய புலவர்களின் கற்பனைக்கேற்பக் கொண்டமைந்து விளங்குகின்றது.

குறிஞ்சிநில மக்களான வேட்டுவர்கள் வள்ளியம்மையை மிக்க பெருமையுடன் வளர்த்தனர். வளர்ந்து இளம்குமரியான வள்ளியைத் தினைப்புனக் காவலுக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். அப்போது அங்குவந்த முருகவேள் அவள்மீது மோகம் கொண்டான். அவ்வள்ளியின் கையால் தேன்கலந்த தினைமாவைப் பெற்றுண்ண ஆசைப்பட்டு அவளிடம் வேண்டவும் செய்தான். இது களவையும் காதலையும் போற்றும் பாடல்.

'அத்தகைய குமரனே! சிறுபறையை முழக்குக,' என வேண்டுவதாகத் திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் நூலினை இயற்றிய கவிராச பண்டாரத்தையா பாடியுள்ளார்.

தினைப்புனத் தினில்வைத்த

வேட்டுவமடந்தை கையால்

தெள்ளுதினை மாவுக் கவாவுற்ற மோகனே

சிறுபறை முழக்கி யருளே...' என்பது பாடல் (Kavirasa Pandarathaiyah, 1929). இவைபோல் இன்னும் பல சுவையான பாடற்கருத்துகளை முருகன்மீதான பிள்ளைத்தமிழ்நூல்களில் காணலாம்.

அண்டசராசரத்தின் நாயகர்களான அம்மையும் அத்தனுமே காலத்தின் சுழற்சியில், அதனுள் நிரந்தரமாக உறைந்துவிட்ட காதற்சித்திரம் ஒன்றினைக் குமரகுருபரர் தீட்டுகிறார்.

ஒப்பற்ற அழகும், வீரமும், எவராலும் தடுத்து நிறுத்த இயலாத ஆற்றலும் கொண்ட தடாதகை, தென்மதுரைக்கரசி. அவள், திக்குவிஜயம் புறப்பட்டு, எல்லா அரசர்களையும் வென்று வாகைகூடி வருகிறாள்.

'ஆர்த்தன தடாரி பேரி, ஆர்த்தன முருடு மொந்தை,

ஆர்த்தன உடுக்கை தக்கை, ஆர்த்தன படகம் பம்பை,

ஆர்த்தன முழுவம் தட்டை, ஆர்த்தன சின்னம் தாரை,

ஆர்த்தன காளம் தாளம் என திசைகள் எங்கும் ஆர்க்கும்படி' எனப் பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற்புராணத்தில் போற்றியபடி, அவளுடைய படைகள் எங்கணும் வெற்றிவாகை சூடிப்பின் எம்பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலைமலையை அடைகின்றன. மானினங்களும் மயிலினங்களும் அச்சத்தால் அலமந்துபோக, எதிர்க்கும் சிவகணங்களும் அஞ்சிநடுங்கப் படைசெலுத்தி வருகிறாள் தடாதகை. நந்திதேவர் ஒடோடிச் சிவபிரானிடம் சென்று நிலைமையை விளக்கா நிற்கிறார் (Paranjothi munivar, 2014).

செவியுற்ற சிவபிரான் சிறுமுறுவல் கொண்டார். போருக்கழைக்கும் தடாதகைமுன் சென்று குறுநகை பூத்தவண்ணம் நிற்கிறார் அண்ணல். போர்க்களத்தில் அழகிய தேரில் அமர்ந்திருந்த தடாதகைக்கு மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவனாரைத் தன் முன்பு கண்டதும், உடல் சிலிர்த்து, அவளுடைய 'பொய்யோ' எனும் குறுகிய இடை தளர்ந்து துவள்கின்றது. அவளுடைய மூன்றுமுலைகளுள் ஒன்றானது தன்னுள் ஒடுங்கி மறைந்துவிடுகின்றது. இத்துணை உயர்வுடைய தனது கொழுநரைக் கண்ணுற்றதும், அவர் யார் என அவள் உணர்ந்துகொண்டமையால், அவருடன் அவள்உள்ளம் சென்று ஒன்றிவிட்டது- இதுதான் உள்ளப்புணர்ச்சி எனப்படுகின்றது. எதற்கும் வணங்காத அவள் தலை தானாக நாணத்தில் குனிகின்றது. பெண்மைக்கே உரிய நாணத்துடன், சிறுநுதலில் அரும்பிய குறுவியர்வையுடன், விம்மிய உள்ளத்துடன் உயிரோவியமாக நிற்கிறாள் தடாதகை. கையில் ஏந்திய வில்லைத் தழைத்துப் பிடித்தபடி, அது கீழே விழுந்து விடாமல் விரல் நுனியால் மெல்லத்தழுவி, அதன் நாணைக் கைவிரலின் விளிம்பால் தடவிக் கொண்டு நிற்கிறாள்.

'பொய்வந்த நுண்ணிடை நுடங்கக் கொடிஞ்சிப்

பொலந்தேரோடு அமரகத்துப்

பொன்மேரு வில்லியை எதிர்ப்பட்ட ஞான்றுஅம்மை

பொம்மல்முலை மூன்றிலொன்று

கைவந்த கொழுநரொடும் உள்ளப்புணர்ச்சிக்

கருத்தான் அகத்தொடுங்கக்

தைவந்த நாணினொடு தவழ்தந்த செங்கைகொடு

சப்பாணி கொட்டியருளே; என்பது பாடல்.

சிவபிரானும் தேர்க்கோலமொடு நின்றவளின் திருக்கோலம் கண்டு மூண்டெழும் காமத்தீயில் உருகுகின்றாராம் (Kumaraguruparar, 1972). கருமேகம் போன்ற கழுத்தினை உடையவரான சிவபிரான் போர்க்களத்தில் அன்னையை எதிர்கொண்டு நின்று மயங்குகிறார். ஏனெனில் தடாதகை அவர்மேல் செலுத்தும் அம்புகள் கொடியனவாம்! அவை 'கட்கணை துரக்கும் கரும்புருவ வில்' அன்றோ? கைவில்லையும் குனித்தபடி வைத்து அழகொழுக நாணித் தலைகுனிந்து நிற்கிறாள். போர்க்கோலமே திருமணக்கோலமான பெண் இவள் எனப்பாடுகிறார் புலவர்.

கட்கணை துரக்கும் கரும்புருவ வில்லொடொரு

கைவிற் குனித்துநின்ற

போர்க்கோல மேதிரு மணக்கோல மானபெண்

பொன்னாசல் ஆடியருளே. (Kumaraguruparar, 1972)

4. அறிவியல் கூறுகள்

அறிவியல் கூறுகள் பலவற்றையும் பல பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் பாடியிருப்பதனைக் காணலாம். தில்லைச் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடலொன்றில் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. சிறுமியான பாட்டுடைத்தலைவி சிறுவீடு கட்டி விளையாடுவதனுடன் இறைவியின் படைப்புத்தொழில் பரிணாம வளர்ச்சியாகப் பொருத்திப் பாடப்பட்டுள்ளது.

சிறுமியாகிய சிவகாமி அம்மை சிறுவீடு கட்டி விளையாடுவதனை புலவர் அவள் அண்டங்களில் பலவகை உயிர்களைத் தோற்றுவிப்பதுடன் ஒப்புமை கூறுகிறார். விஞ்ஞானிகள் இயற்கையாகக் கருதும் செயல்பாடுகள் இங்கு இறைவியின் வரிசைக்கிரமமான படைப்புத் தொழிலாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

முட்டையினின்று தோன்றுவனவும், விதையினின்று முளைக்கும் பயிர்களென்பனவும், கருப்பையினின்று பிறப்பனவும், வியர்வையினின்று தோன்றுவனவும் ஆகிய உயிர்கள், எனப் பலவகைப் பிறப்பு முறைகளில் தோன்றும் உயிர்களையும், அவ்வவற்றின் இயக்கத்தன்மையால் தத்துவன, ஊர்வன, தவழ்வன, நிற்பன, பறப்பன, நடப்பன, கிடப்பன, இருப்பன, நல்லறிவால் தத்துவங்களைக் கற்றுணர்வன, தொத்தியும் தத்தியும் பரவுகின்ற நுண்ணுயிர்கள் ஆகிய எண்ணற்ற இத்தனை உயிர்களையும் படைத்தும், அவற்றினை அவற்றுக்கென வகுக்கப்பட்ட சிமிழ்போலும் உடல்களில் பொருத்தியும் அவை பிறவிகள் தோறும் வெவ்வேறு உடல்களில் மாறி மாறிப் பிறக்குமாறும் செய்து உயிர்க்கூட்டமொடும் பந்தினை அடித்து விளையாடும் உமையே! என அன்னையின் பந்தாட்டத்தினைப் பாடுகிறார்.

'முட்டைதனில், வித்தினில் பைதனில்....

.....

தத்துவன ஊர்வன தவழ்ந்திடுவ.....

.....தொத்துவன'

என்பன பாடல் வரிகள் (Nalladhukkudi Kiruttinaiyyar, 2015).

அன்னை சிவகாமி (உமையம்மை) பாவைகளைச் செய்வதுபோன்று ஓரறிவு உயிர்முதலாக ஆறறிவு உயிர்வரை வரிசைக்கிரமமாகப் படைத்து அவற்றிற்குப் பலவிதமான உடல்களைக் கொடுத்து விளையாடுகிறாள் எனத் தில்லைச் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழில் காண்கிறோம். இது பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்குகிறது. இதில் நுண்ணுயிர்களான கிருமிகளைப் பற்றியும் புலவர் கூறியுள்ளமை வியப்பிற்குரியதாகும்.

உயிரினங்களின் உடலின் அமைப்புப் பற்றிய அறிவைத் தருவது உடற்கூற்றியல் எனப்படும். உடலின் பகுதிகள் (கூறுகள்) பற்றி கண்ணுக்குப் புலனாகும் வகையிலோ அல்லது நுணுக்குக்காட்டியில் பார்க்கும் வகையிலோ ஆய்வுக்கு உட்பட்ட இந்த அறிவியல்துறை உயிரியல், மருத்துவம் ஆகியவற்றின் ஒரு துறையாகும்.

மனித உடலானது எழுவகைத் தாதுக்கள் எனப்படும் தோல், தசை, எலும்பு, இரத்தம், சுக்கிலம், நரம்புகள், மயிர், ஆகியவற்றாலானதாம். சிவகாமியம்மை சிறுவீட்டினை விட்டம், கூரை, தூண்கள் என அமைப்பது போன்று மனித உடலை என்பு, ஊன், மாமிசம், தோல், மயிர்க்கற்றை இவைகளால் ஆக்குவதனையும் நயம்பட விளக்கும் உடற்கூற்றியல் பற்றிய பாடலையும் இப்பிள்ளைத்தமிழில் காணலாம்.

'மண்வைத்துக் கால்வைத்துத் தூணினால்

.....

வாசல் ஒன்பது விட்டு

..... வரிச்சலும் நரம்பால்

பண்புற்றிடக் கட்டி மேலெலாம் தோலுடன்

பலமயிர்க் கற்றை இட்டு..., என்பன பாடல் வரிகள் (Nalladhukkudi Kiruttinaiyyar, 2015).

மனித உடலின் அமைப்பும் அம்மை சிற்றிலிழைக்கும் வீட்டின் அமைப்பும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாம்.

21-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இயற்றப்பெற்ற அருள்மிகு பூங்கோதையன்னை பிள்ளைத்தமிழ் நூலில், அம்புலிப்பருவப் பாடலொன்று மனிதன் நிலவில் கால்பதித்த நிகழ்வினைப் பதிவு செய்துள்ளது.

'விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் வித்தகப் பேரறிஞர்

விண்வழியே நின்வழியடைந்து

விரைவாக விண்கலம் விட்டிறங்கி வியன்பரப்பில்

வேறுவேறு மாறுகாலிட்டனர்,'

என்பன பாடல் வரிகளாகும் (Sennyappanaar, 2005).

இதில் உள்ள 'வேறுவேறு மாறுகாலிட்டனர்,' எனும் சொற்றொடர், சந்திரனில் இறங்கும் மனிதர்களின் எடை மிகவும் குறைந்துவிடுவதனால் அவர்கள் நடப்பது, பறப்பது போலிருக்கும் என்பதனைக் குறிக்கின்றது. இத்தகைய அறிவினையும் அளிப்பவள் பூங்கோதை அன்னையே எனும் பொருளில் இப்பாடல் இயற்றப்பெற்றுள்ளமை, அறிவியலையும் இறைமையின் ஒரு நீட்டிப்பாகக் கொண்டுள்ளதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு இன்னும் பல அழகான பெருமைவாய்ந்த பொருள்வளங்களைத் தம்பால் கொண்டிலங்குவன பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள்.

முடிவுரை

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் காலத்திற்கேற்ப வளர்ந்து, வாழ்வியல் கருத்துக்கள், உளவியல் கூறுகள், அறிவியல் பொருண்மைகள் இவற்றையும் கொண்டு படைக்கப்பட்டு, காதலும் வீரமும் செறிந்து விளங்கி, வாழ்வில் காணும் பல சுவைகளையும் நமக்களித்து மகிழ்விக்கின்றன என்பது மிகையன்று. இத்தகைமைத்தான ஒரு தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியத்தின் நோக்கும் போக்கும் தமிழர்கள் பெருமைப்படும் அளவில் அமைந்துள்ளது தமிழர் பெற்ற உயர்தனிப்பேறெனக் கருதலாம்.

References

- Natesa Gounder, K., (2012), Seegaazhi Tirunilainayaki Pillaitamizh, Publication by Siravai Kowmara sabhai, Chinnavedampatti, Coimbatore-641049, India
- Kavirasa Pandarathaiyah, (1929), Tirumalai Murugan Pillaitamizh, Printed by T. S. Shenbagam Pillai and V. S. Subbaiah Pillai, the trustees of Tirumalai Murugan temple at Madras C Muniswamy Mudaliar & sons, India
- Kumaraguruparar, (1972), Meenakshiyammai Pillaitamizh, Edited by Punnaivananaadha Mudaliar, P.C., South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society Limited, Chennai- 600017, India
- Sennyappanaar, N.R., (2005), Arultharu Poongodhaiyannai Pillaitamizh, Panniru TirumuRai Research Centre, Karpagam Academy of higher education, Eachanari, Coimbatore- 21, India
- Nalladhukkudi Kiruttinaiyyar, (2015), Tillai Sivakamiyammai Pillaitamizh, Edited by K. Nagarasu, Arulmigu Aththanoor Amman Tirukkoviil Publication, Kalappanayakkan palayam, Coimbatore, India
- Paranjothi munivar, (2014), Tiruvilaiyadal Puranam, Project Madurai, India

Tirumoolar, (1994), Tirumandhiram, Text and notes by Vidhwan M. Narayana Velupillai, Varthamanan Publications, Chennai, India

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License